

28-11-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Νέου,
καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηνάρχου.

Ἦχος Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
Ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ
Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

Ἀσκη τι κως προογυμνασθεις εν τω ο
ρει τας νοη τας των δυσμενων πα ρα τα
ξεις τη πα νο πλι α ω λε σας παμ μα καρ
του Σταυ ρου αυ θις δε προς α θλη η σιν αν
δρι κως α πε δυ σω κτει νας τον Κο πρω νυ
υ μον τω της Πι στε ως ζι φει και δι αμ φοιν
ε στε φθης εκ Θε ου Ο σι ο μαρ τυς α
οι δι με Στε φα νε
Δόξα... Τὸ αὐτὸ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ· αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς Πίστεως ξίφει, καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς αἰοίδιμε Στέφανε.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Τῇ Παρασκευῇ σὺ Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ἦχος ὧ Δι

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ἦχος ὧ Δι

Παρθε νε πα να μω με Μητηρ Χρι στου
του θε ου ρομ φαι α δι ηλ θε σου την πα

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ. Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα .

Ἦχος Βαρύς ᾠ

Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν Σταυρῷ
προσηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν,
Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος τῆς
ἐν Σταυρῷ προσηλώσεως δέξαι μου
τὴν ἀγρυπνον αἴνεσιν Χριστέ ὁ Θεός
ὡς φιλόανθρωπος

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ὁ δεσπότης τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, καὶ
γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ ῥάθυμον, τῷ
Σταυρῷ σου σῶσόν με, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς
φιλόανθρωπος.

Ὁ δεσπότης τῶν ἀσωμάτων

Δυνα με ων ^Δ και γι νωσκων της ψυχης μου

το ρα θυ μου ^π τω Σταυρω σου σω σο ον με ^Δ

Χρι στε ο Θε ος ως φι λα αν θρωπος ^Γ

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, ἐν τῷ Σταυρῷ ὁρῶσα,
τὸν Υἱόν σου κρεμάμενον, ὡς Μήτηρ
θρηνωδοῦσα, τὴν αὐτοῦ ἐμεγάλυνας, φοβερὰν
συγκατάβασιν, ἀπειρόγαμε Δέσποινα.

^χ ^Γ ^Ν , Π
^Γ ^η **Θ**ε ο το κε α ει παρ θε νε εν τω

⁺ Σταυρω ο ρωσα τον Υι ον σου κρεμα με νον ^Γ

^π ^q ως Μη τηρ θρη νω δου σα την αυ του ε με

⁺ γα αλυ νες φο βε ρα αν συγ κα τα βα σιν

^Γ ^η α πει ρο γα με Δε ε σποι οι να

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα

Πυρὸς φωτεινότερον, φλογὸς ἐναργέστερον,
τὸ ξύλον ἀνέδειξας Χριστὲ τὸ τοῦ Σταυροῦ σου,
καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν νοσοῦντων, καὶ
φωτίζον τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων, τὴν
ἐκούσιόν σου σταύρωσιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα
σοι.

Πυ ρος φω τει νο τε ρον φλο γος ε να ρ γε
στε ρον το ξυ λον α νε δει ξας Χρι στε ε του
Σταυ ρου ου σου κα τα φλε γον α μα ρ τι ας
των αν θρω πων και φω τι ζον τας καρ δι
ας των υ μνου ν των την ε κου σι ον σου
Σταυ ρω σιν Χρι στε ο Θε ος δο ο ξα α
σοι

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὁ δι' ἡμᾶς τὴν ἐκούσιον, καταδεξάμενος σταύρωσιν, σύντριψον ἐχθρούς, μὴ εἰδότας σε Θεὸν ἀληθῆ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ δι η μα ας την ε κου σιον κα τα
δε ξα με νος σταυ ρω σιν συν τρι ψον εχ
θρους μη ει δο τα ας σε Θε ον α λη θη και
σω ω σον η μας

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Σταυροθεοτοκίον**

Ὅτε προσηλώθης βουλήσει, καὶ ὑψώθης τῷ Σταυρῷ σου, ἡ Θεοτόκος παρισταμένη ἔλεγε· Κύριε Κύριε, οὐδεμιᾶ γυναικὶ συνέβη τὸ ἄλγος μου, Θεόν σε ἐπίσταμαι ἐκ τῶν θαυμάτων, καὶ ἰδοὺ βλέπω σε, νεκρὸν ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, ἀλλ' ἀνάστηθι, ὡς εἶπας, τριήμερος, ἵνα χαίρουσα, βοῶ σοι· δόξα σοι

Ὁ τέ προ ση λω θης βου λη σει και υ
 ψω θης τω Σταυ ρω σου ἡ Θε ο τοκος πα
 ριστα με νη ε λε γε Κυ ρι ε Κυ ρι ε ου
 δε μι α α γυ ναι κι συ νε ε βη το αλ
 γος μου Θε ον σε ε πι στα μαι εκ των θ αυ
 μα α των και ι δου βλε πω σε νε κρον εν ζυ
 λω κρε μα με νον αλλ α να στη η θι κα θως
 ει πας τρι η με ρος ι να χαι ρου σα βο ω
 σοι Παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ζα α
 σοι

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν
 Καθίσματα ἕτερα

Ὁ τοῦ Ἀδὰμ τὸ κατὰκριμα, ξύλῳ Σταυροῦ
ἱασάμενος, ἱάσαι ἡμῶν τὰ συντρίμματα τῶν
καρδιῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Γη Ο του Α δα αμ το κα τα κρι μα ξυ λω
Σταυ ρου ι α σα με νος ι α σαι η μω ων τα
συν τριμ μα τα των καρ δι ων και σω ω σον η
μας *Μαρτυρικὸν*

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Ἄγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δωρηθῆναι
ἡμῖν, τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν
προσδοκωμένων, δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ
πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Γη Ἀ γι οι πρε σβευ σα τε α φε σιν δω
ρη θη η ναι η μιν των πλημ με λη μα α
των η μων και των προσ δο κω με νων δει νων

ρυ σθηναιη μας ^Δ και πικρου θανατου δε ο

ο με ε θ^α

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Ασπόρως συνέλαβες, ἐν μήτρᾳ σου
Παρθένε Θεοτόκε, ὄνπερ κατεῖδες ἐν Σταυρῷ
κρεμάμενον ἄπαύστως οὖν ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

^Π
^α **Α**σπο ο ρως συ νε λα βες εν μη τρα

σου Παρ θε νε Θε ο το ο κε ^α ον περ κα

τει δες εν Σταυ ρω κρε μα με νον ^π α παυ στως

ουν ι κε τευ ε υ περ των ψυ χων η η

^α
^α μων

Ὁ Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Coὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

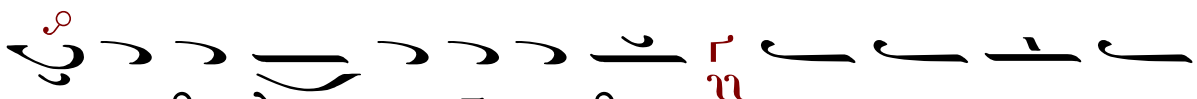
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

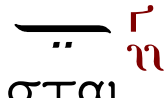
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ α' Ἦχος βαρὺς
Ὁ Εἰρμὸς

Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ, τὸν Φαραὼ ἐν
θαλάσῃ Ἐρυθρᾷ, ἐπινίκιον ὥδὴν ἄσωμεν, ὅτι
δεδόξασται.

Ἦχος Βαρὺς ᾠ Γα

Γω εκ τι να ζαν τι Θε ω τον Φα ρα

ω εν θα λασ ση Ε ρυ θρα ε πι νι κι

ον ω δην α σω ω μεν **Δ** ο τι δε δο ο ζα α

σται

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς ὑψούμενος Σταυρῷ, πρὸς ἑαυτὸν
πάντας εἵλκυσε πιστούς, καὶ κατέρραξεν
ἐχθρόν, ἅπαντας τὸν καταπτώσαντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ρεῖθρον ζωῆς μοι Ἰησοῦ, ἐκ ζωηφόρου
ἐπήγασας πλευρᾷς, καὶ ἐνέκρωσας ἐχθρόν,
Δέσποτα νεκρὸς γενόμενος.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἀνατείλαντα ἐκ σοῦ, ὑπερβολῇ
εὐσπλαγχνίας, ἐν Σταυρῷ καθορῶσα,
θρηνῶδεῖς, Δέσποινα τοῦτον δοξάζουσα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου,
Ὡδὴ α΄ ᾠδὴ πλ. β΄
Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χαρμονικῶς διοδεύσας σὺ τὴν στενὴν, τρίβον τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρίου πλατυσμῶ, δυσμενῶν ἐστένωσας ὁρμήν, καὶ εὐρύχωρον ζωὴν Μάκαρ κεκλήρωσαι.

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥίζα σε ἄκαρπος πρῶην καρπογονεῖ, Ἄννης ἢ ὁμώνυμος, ὡς τὸν πάλαι Σαμουήλ, καὶ δοτὸν σε δίδωσι Θεῷ, τὴν τοῦ βίου σου Σοφὴ χάριν σημαίνουσα.

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερωτάτως τῷ θείῳ τῶν Μοναστῶν, προσχωρήσας τάγματι, ὡς φαιδρότατος ἀστήρ, ἀρεταῖς ἐξέλαμψας πιστούς, καταυγάζων μυστικῶς, Ὁ σιε Στέφανε.

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στενοχωρήσας τὸ σῶμα τῷ συγκλεισμῷ, τῆς στενῆς οἰκήσεως, ἀνεπτέρωσας τὸν νοῦν, πρὸς τὰ ἐπουράνια Σοφέ, ἀναβάσει καλῶς προσπλατυνόμενος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Τὴν ἀδιόδευτον πύλην τὸ καθαρὸν, τῆς ἀγνείας τέμενος, τὴν καλὴν ἐν γυναιξί, τὴν ἁγίαν Δέσποιναν φωναῖς, ἱεραῖς ὁ Ἱερὸς λαὸς δοξάζωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος,
Ὡδὴ α΄ ᾠδὴ πλ. β΄
Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου καὶ τῶν παθῶν, τῶν παρενοχλούντων με, εἰρηνεύσας μου τὸν νοῦν, Ἀθλητὰ Εἰρήναρχε τὴν σὴν, εὐφημῆσαι γαληνῶς μνήμην ἀξιώσον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερονίκους στεφάνους ὡς Ἀθλητῆς, εἰληφῶς Εἰρήναρχε, μετετέθης ἐκ τῆς γῆς, πρὸς εἰρήνην ἅμαχον καὶ φῶς, καὶ ζωὴν ἀληθινὴν μακαριώτατε.

Δόξα...

Ρείθροις αἱμάτων τὴν φλόγα τῶν διωκτῶν, κατασβέσας ἥρδευσας, διανοίας τῶν πιστῶν, ἀναθάλλειν ἔρωτα ζωῆς, αἰωνίου εὐσεβῶς Μάρτυς Εἰρήναρχε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ τὸν ἀχώρητον Λόγον τῇ σῇ γαστρὶ, χωρηθέντα τέξασα, θεοχώρητε σκηνή, τῆς στενοχωρούσης με δεινῶς, τρικυμίας τῶν κακῶν Ἀγνὴ ἀπάλλαξον.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ'. Ἦχος Βαρὺς.
Ὁ Εἰρμός.

Ἐστερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία
καὶ γὰρ ἀπαύστως ἐν ὕμνοις, βοᾷ μελωδοῦσα
Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὕμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ἦχος Βαρὺς ♪ Γα

Ἐ στε ρε ω θη τη πι ι σ τει Χ ρ ι σ τ ο υ η
ἐ κ κ λ η σ ι ι α και γ α ρ α πα υ σ τ ω σ ε ν υ
μ ν ο ι σ β ο α α με λ ω δ ο υ ο υ σα Ἄ γ ι ο ς
ε ι Κυ ρ ι ι και σε υ μ ν ε ι τ ο π ν ε υ μ α α
μου

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀπαθὴς κατ' οὐσίαν, πῶς πάθος ὑπέστης;
ὁ τὴν ζωὴν μοι ἐμπνέων, πῶς θνήσκεις ἐν ξύλῳ;
Μέγα σου τὸ ἔλεος, καὶ ἡ μακροθυμία σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρῷ ληστῶν μέσον Λόγε, ἀδίκως ἀνυψώθης, καὶ ἐδικαίωσας πίστει, τὸν σὲ ἐπεγνωκότα, Κτίστην πάσης κτίσεως, ἐθελουσίως πάσχοντα.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύσιν ἡμῖν ὀφλημάτων, ἀγνή Παρθένε δίδου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἢ τὸν Σταυρῷ παγέντα, ἄνθρωπον γενόμενον, Θεὸν Λόγον κυήσασα.

Τοῦ Ὁσίου

Ἦδὴ γ' Ἡχος πλ. β'

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ,

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ νοῦς σου νεύσει πρὸς Θεόν, καλλυνόμενος Πάτερ, ὠραιότατος ὥφθη, καὶ χαρίσματος παντός, ἀνάπλεως ἀληθῶς, καὶ τῆς θείας, μέτοχος λαμπρότητος.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γεπτὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς τοῦτον Τεκούσης, ἀσπαζόμενος Μάκαρ, βασιλέως δυσσεβοῦς, τὸ δόγμα τὸ δυσσεβές, ἐβδελύξω, σθένει θείου Πνεύματος.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γιδήρω σε τὸν σιδηρᾶν, κεκτημένον καρδίαν, ὁ παράφρων δεσμεύσας, παραπέμπει φυλακαῖς, ὡς φύλακα τῶν Πιστῶν, διδαγμάτων, Στέφανε πανόλβιε.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς σοὺς ὠραίους προφανῶς, ἔσχες Ὁσιε πόδας, μαρτυρίου πρὸς τρίβους, βηματίζοντας λαμπρῶς, καὶ κεφαλὰς δυσμενῶν, γενναιόφρον, Στέφανε συνθλάττοντας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ τῆς μόνης καθαῶς, ὁ ὑπέρθεος
Λόγος, ἐσαρκώθη ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς,
τοὺς προσκυνοῦντας αὐτοῦ, τὴν δι' οἶκτον, θείαν
συγκατάβασιν.

Τοῦ Μάρτυρος
ᾠδὴ γ' . Ἦχος πλ. β'
Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ,

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νευροῦσαι σθένει θεϊκῷ, καὶ χωρεῖς πρὸς ἀγῶνας, θαρσαλέως παμμάκαρ, ὑπομένων αἰκισμούς, καὶ στρέβλας τῶν δυσμενῶν, ἀθλοφόρε, Μάρτυς γενναιότατε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχὺν σοι δίδωσι Χριστός, Ἀθλοθέτης ὁ μέγας, διολέσαι τὴν πλάνην, καὶ αἰσχῶναι τὸν ἐχθρόν, καυχώμενον ἀναιδῶς, καὶ εἰκαίως, Μάρτυς φρουαττόμενον.

Δόξα...

Καθεῖλε πόνοις ἀνδρικοῖς, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων, ἐναθλήσας κραταιῶς, καὶ μάστιγας καὶ δεσμά, ὑπομείνας, σθένει θείου Πνεύματος.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ἦν εἶδε πάλαι Ἰακώβ, ἀπὸ γῆς τεταμένην, πρὸς οὐράνιον ὕψος, θείαν κλίμακα σαφῶς, Μαρίαν τὸ καθαρὸν, τοῦ Δεσπότη, μέλψωμεν παλάτιον.

ᾠδὴ γ' τοῦ Μηναίου

Ὁ Εἰρμὸς.

Πλ. β'

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ
στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας
σου».

Ἦχος λ' Βου

Ουκ εστιν Αγι ος ως συ Κυ ρι ε

 ο Θε ος μου ο υ ψω σας το κε ρας των πι

 στων σου α γα θε και στε ρε ω σας η μας

 εν τη πε τρα της ο μο λο γι ας σου ου

 ου

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου
Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς

Τῶν Μοναστῶν ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθης,
τῶν Ἀθλητῶν καλλωπισμὸς ἀνεφάνης, δι'
ἀμφοτέρων Στέφανε κοσμούμενος· ὅθεν
ἀξιάγαστε, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους, ἔλαβες
ἀσκήσεως, καὶ ἀθλήσεως Πάτερ. Ἀλλ' ἐκτενῶς
Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων, ἰκέτευε
Στέφανε.

Δόξα... Τοῦ Μάρτυρος, ὅμοιον

Γῇ καὶ ὑγρὰ τοὺς καρτερούς σου ἀγῶνας,
κατεμερίσθη Ἀθλητὰ γενναιόφρον, δι' ᾧ τῆς
πλάνης ἔλυσας τὸ φρύαγμα, καὶ τὴν
ὑπερκόσμιον, μετὰ πάντων Μαρτύρων, δόξαν
αἰωνίζουσαν, ἐκκληρώσω παμμάκαρ. Ἀλλ' ὑπὲρ
πάντων πρέσβευε Χριστῷ, τῶν σὲ τιμώντων,
τρισμάκαρ Εἰρήναρχε.

Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρισταμένη Παρθένε, τῷ
τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἀνεβόας, ὀδυνηρῶς
στενάζουσα, δακρύουσα θερμῶς· Οἶμοι, ὦ
γλυκύτατε! πῶς ἀνδρῶν παρανόμων, φέρεις τὰ
λακτίσματα, καὶ τὰς τρώσεις τῶν ἡλῶν, καὶ τῶν
κακούργων θάνατον σαφῶς, σῶσαι τὸ γένος,
βροτῶν προμηθούμενος;

Ὡδὴ στίχου τοῦ Μηναίου

Πλ. β' .

Ὁ Εἰρμός

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην
καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ
λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Ἦχος λ' π' Βου

Τουβι ου την θα λασσαν υψου με νην
καθορων των πειρασμων τω κλυδω νι
τω ευδιω λιμενι σου προσδραμων
βοω σοι αναγαγε εκ φθορας την ζωην
μου πολυελεε

Κοντάκιον Ὑψος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον

Ἐορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, ἑορτὴν εὐφρόσυνον, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ καὶ πιστῶς, ἀνευφημοῦσα κραυγάζει σοι· Στέφανε θεῖε, ὁσίῳν τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος

Εἰς πᾶσαν γῆν ὡς ἀληθῶς, διέδραμεν ὁ φθόγγος τῶν σῶν κατορθωμάτων, σοφὲ Ὅσιομάρτυς, ὧν περ εἰργάσω θαυμαστῶς· ὅθεν δυσωπῶ σε, παρρησίαν πρὸς Θεὸν ὡς κεκτημένος Ὅσιε, ἰκέτευε τοῦ δοθῆναί μοι λόγον ἐπ' ἀξίον, τοῦ ἀνευφημῆσαι τοὺς ἀγῶνας, οὓς ὑπέστης ἐξ ὁρατῶν ἐχθρῶν καὶ νοουμένων· ὃς πρὶν ἀσκητικῶς καθεῖλες, ἀπάσας τὰς κινήσεις τῆς σαρκὸς ἀπονεκρώσας, ἀθλήσει δὲ νῦν τὸν τύραννον ἐτροπώσω, Ὅσίῳν τὸ καύχημα.

Συναξάριον

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Στεφάνου τοῦ Νέου.

Στίχοι

Πληγείς νέε Στέφανε τὴν κάραν ξύλω,
Εὔρες πρεπόντως οὐχὶ γηράσκον στέφος.
Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Στεφάνου Νέου κράτα
θραῦσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας,
συρόμενος κατὰ γῆς, διὰ τὴν τῶν ἁγίων
Εἰκόνων προσκύνησιν, τελειοῦται.

Στίχοι

Ἐκ γῆς ἐπλάσθην, γῇ με δὴ καὶ κτεινάτω.
Πλάστου γὰρ αὐτῆς Ἀνδρέας τιμῶ τύπους.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πέτρος, τυπτόμενος
ὕπὲρ τῶν ἁγίων Εἰκόνων, τελειοῦται.

Στίχοι

Ἄν εἰκόνων τύπτωσι τὸν Πέτρον χάριν,
Εὔρωσιν αὐτὸν πέτρινον τῷ σαρκίῳ.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἄννα, τυπτομένη
πρὸς τὸ κατεῖπαι τοῦ Ἁγίου Στεφάνου,
τελειοῦται.

Στίχοι

Μάστιξιν Ἄνναν εὐτόνως τετυμμένην,
Ἐδειξε Χριστὸς εὐπρεπῶς ἐστεμμένην.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων
Μαρτύρων, τῶν συμμαρτυρησάντων τῷ Ἁγίῳ
Στεφάνῳ, ὕπὲρ τῶν ἁγίων Εἰκόνων.

Στίχοι

Τιμῶντες εἰκόνισμα σαρκός σου Λόγε,
θνήσκουσιν οἱ ἅγιοι βίαιον μόρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Εἰρηνάρχου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑπτὰ
Ἁγίων γυναικῶν.

Στίχοι

Τὸν Εἰρήναχον ἡ φονεύτρια σπάθη
Σῶ Σῶτερ εἰρήναρχε συντάττει μέρος.
Ἐδειξε νεκρὰς ἐν Σεβαστείᾳ πόλει
Γυναῖκας ἑπτὰ πανσεβάστους τὸ ξίφος.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Τιμόθεος καὶ Θεόδωρος
οἱ Ἐπίσκοποι. Πέτρος, Ἰωάννης, Σέργιος,
Θεόδωρος καὶ Νικηφόρος οἱ ἱερεῖς, Βασίλειος
καὶ Θωμᾶς οἱ διάκονοι, Ἰερόθεος, Δανιήλ,
Χαρίτων, Σωκράτης, Κομάσιος, Εὐσέβιος οἱ
μοναχοί, καὶ Ἐτοιμάσιος, ἐν Τιβεριουπόλει
τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου
 Ἦχος πλ. β'
 Ὁ Εἰρμός

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
 προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
 καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ
 δρὰς Χριστέ,, μόνω τῷ βούλεσθαι· Σὲ
 ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος λ. Βου

Ἀι νοι μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ

νου μεν τον Κυ ρι ον

Ἐκ φλο γος τοις ο σι ι ι οις δρο
 σον ε πη γα σας και δι και ου θυ σι αν

υ υ δα τι ε φλε ξας α παν τα γαρ δρας

Χρι στε μο νω τω βου λε σθαι σε υ πε ρυ

ψου μέν + εις παν τας τους αι ω ω να α
ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός...

δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με

πασαι αι γε νε αι

^B
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

ον τε κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε

με γα λυ νο με εν

Στίχος γ' ^χ
Ο τι ε ποι η σε μοι με

γα λει α ο Δυ να τος και α γι ον

το ο νο μα αυ του και το ε λε ος

αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

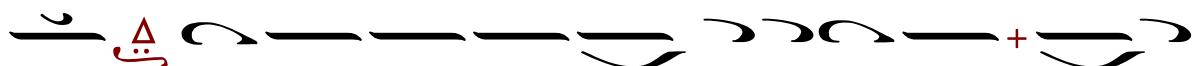
με νοις αυ τον

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

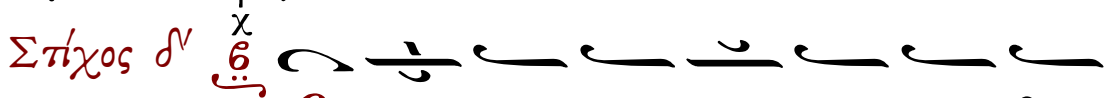
φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

ον τε κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε

με γα λυ νο με εν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα

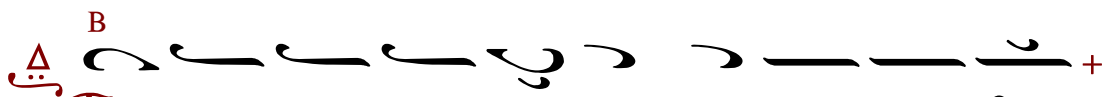
χι ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ

πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ

των

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

καὶ ἐν δοξοτεραν συγκριτως των Σερα

φίμ την αδι α φθορως Θεον Λογο

ον τεκουσαν την οον τως Θεο τον Σε

με γα λυνομεεν

Σπῆχος ε' ^χ **Κ**α θει λε δυ να στας α πο

θρονων και υ ψω σε ταπεινους πεινωντας

ε νε πλησεν α γα θων και πλουτουν

τας ε ζα πεστειλε κε νους

^B **Τ**ην Τι μι ω τεραν των Χε ρου βιμ

καὶ ἐν δοξοτεραν συγκριτως των Σερα

φίμ την αδι α φθορως Θεον Λογο

ον τε κουσαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε

με γα λυ νο με εν

Σπῆχος στ' ^χ **Α**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η

μων τω **Α** βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

του ε ως αι ω ω νος

^B **Τ**ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθ ο ρως Θε ον Λο γο

ον τε κουσαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε

με γὰ λυ νο με εν

Δ

Εἶτα ψάλλεται ὁ Εἰρμός+
της θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου
Ἦχος πλ. β' .

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ
δὲ Πάναγνε, ὥράθη βροτοῖς, Λόγος
σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Θε

ον ανθρωω ω ποις ι δειν α δυ να

τον ον ου τολ μα Αγ γε λων α τε νι σαι τα

ταγ μα τα δι α σου δε πα να γνε ω ρα

θη βρο τοις Λο γος σε σα ρκω με νος ον με

γα λυ νον τες συν ταις ου ρα νι αις στρα τι

αις σε μα κα ρι ζο με εν

Ἦχος λ̣ π̣ Βου

Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι
 ζειν σε την Θε ε ο το κον την α ει μα
 κα ρισ τον και πα να μω μη τον και μη τε
 ρα του Θε ου η μων την τι μι ω τε ε
 ραν τω Χε ρου βιμ και εν δο ζο τε ραν α
 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
 ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο ον
 τως Θε ο το ο ο κον σε με γα λυ υ νο
 με ε εν

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς

Ἐκομίσω πρὸς Χριστοῦ, διπλοῦν τὸ στέφος
Στέφανε, ἀσκήσας ὑπερβαλλόντως, καὶ
μαρτυρήσας ὡς αὐτοῦ, εἰκόνα σεβαζόμενος,
πάντων τε τῶν Ἀγίων, μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Ἄτερον τοῦ αὐτοῦ, ὅμοιον

Τοὺς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, μὴ
προσκυνοῦντας Στέφανε, κατήσχυνας ὡς
ἀθέους, καὶ μαρτυρίου καλλοναῖς, καὶ στίγμασι
κεκόσμησαι· διὰ τοῦτο πιστῶς σε ἀεὶ
μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Ἀχραντε Δέσποινα ἀγνή, καὶ μόνη
ἀπειρόγαμε, ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία, σὺ δυσώπει
τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Λυτρωτὴν ἡμῶν, σῶσαι
κόσμον ἐκ πάντων, κακῶν τε καὶ θλίψεων.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Γοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

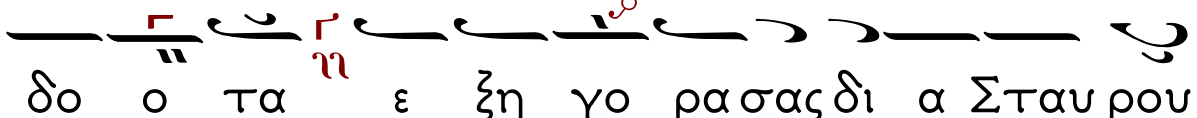
Ὁ Ἱερεύς: **Γ**ὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

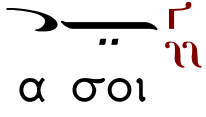
Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν
τὰ Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν.
Σταυρώσιμα.

Ἦχος Βαρύς Ϯ

Δεσπότης ὦν φιλόανθρωπε Ζωοδότα,
ἐξηγόρασας διὰ Σταυροῦ σου τὴν οἰκουμένην,
Κύριε δόξα σοι.

 Δε σπο της ων φι λα αν θρω πε Ζω ο

 δο ο τα ε ζη γο ρασας δι α Σταυρου

 σου την οικου με νην Κυ υ ρι ε δο ο ζα

 α σοι

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Σταυρῷ προσηλώθη, ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή,

ἐτρούγησαν τὰ ἔθνη, Παράδεισον μετὰ Ληστοῦ.
Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, οὗτος ὁ πλοῦτος
τῆς βασιλείας, ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα
σοι.

Γ³ ταυ ρω προ ση λω ω θη η α αμ πε
λος η α λη θι νη ε τρυ γη σαν τα ε ε
θνη Πα ρα δει στον με τα Λη στου αυ τη Η
δο ξα της Εκ κλη σι ι ας ου τος ο
πλου ου τος της Βα σι λε ει ας ο πα θων
δι η μας Κυ ρι ε δο ο ξα σοι

Μαρτυρικόν:

Στίχ. β΄. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τὴν μνήμην τῶν ἁγίων σου, Ἀθλοφόρων
ἐορτάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ βοῶντες

Κύριε δόξα σοι.

Γ^Γ
η^η την μνη μην των α γιων σου Α θλο φο
ρων ε ορ τα ζο ον τες Δ σε α νυ μνου μεν Χρι
στε βο ων τες Δ Κυ ρι ε δο ο ζα σοι Γ^η

α α α α νε ε φε ρω νυ μως στε
ε φα α νος α νε δει χθεις τω ων πι ι
ι στων ευ σε βει ει ας βα κτη ρι ι α
και ε εδραι αι ω ω ω μα α και του θει
ει ου Πνε ευ μα α τος κα θα ρο ο ο ο νοι οι
κη τη ρι ο ον αι τη ησαι η μιν τοις τι
μω σι ι σε ε το με γα ε ε ε ε
ε ε λε ε ος

Καὶ νῦν...

Ῥομφαία τὴν καρδίαν σου διήλθε Πάναγνε,
 ἡνίκα τὸν υἱόν σου, ἐπὶ Σταυροῦ προσέβλεψας,
 καὶ ἐβόας· Μὴ ἄτεκνόν με δείξης, Ὑιέ μου καὶ
 Θεέ μου, ὁ συντηρήσας με μετὰ τόκον
 Παρθένον.

Σταυροθεοτοκίον

Ἦχος γ'

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου

Ἦχος Γα

Ῥομφαία τὴν καρδίαν σου διήλθε Πα
 να γνε ἡ νικατὸν Ὑιὸν σου ἐπὶ
 Σταυροῦ προσέβλεψας καὶ ἐβόας Μὴ
 ατεκνὸν με δείξει ξης Ὑιέ μου καὶ Θε
 ε μου ὁ συντηρήσας με μετὰ τόκον
 Παρθένον

Ὁ Ἱερεύς: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου

ἹΗχος δ΄

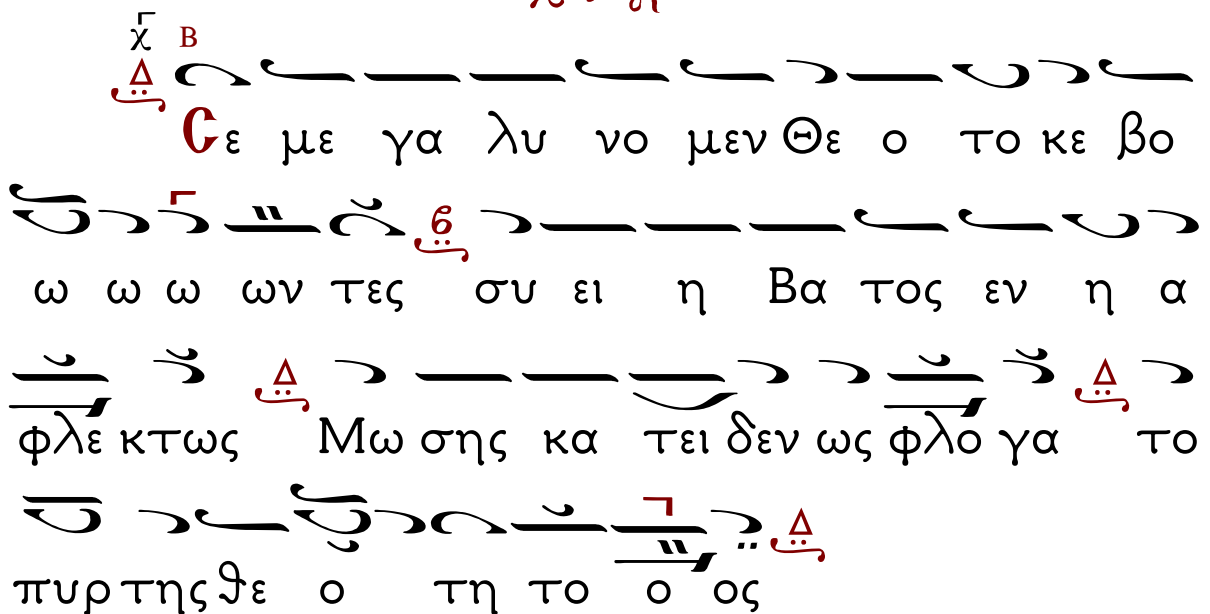
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ· αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς Πίστεως ξίφει, καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς αἰοίδιμε Στέφανε.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

ἹΗχος δ΄ Δι

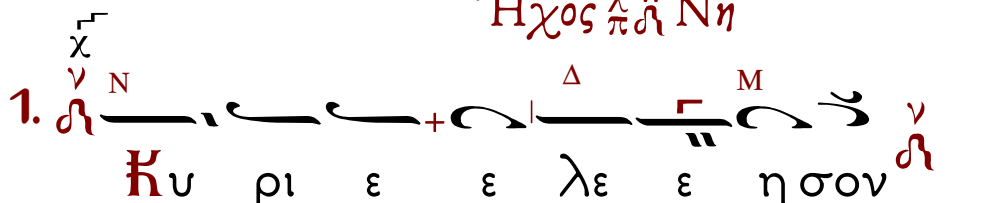
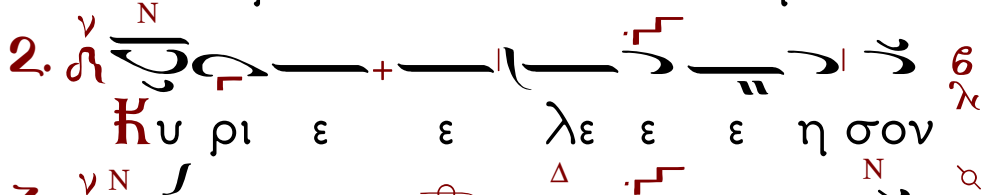
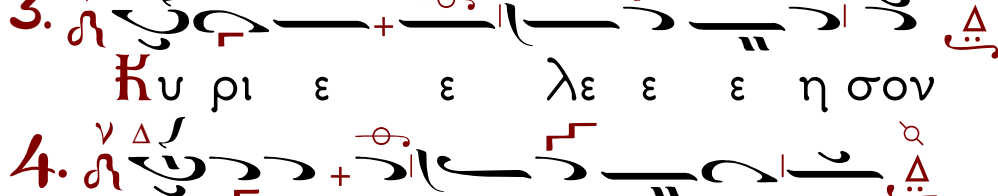
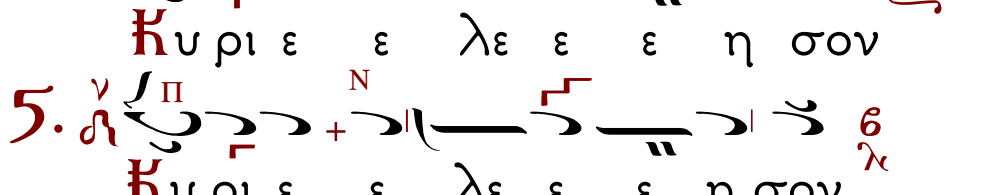
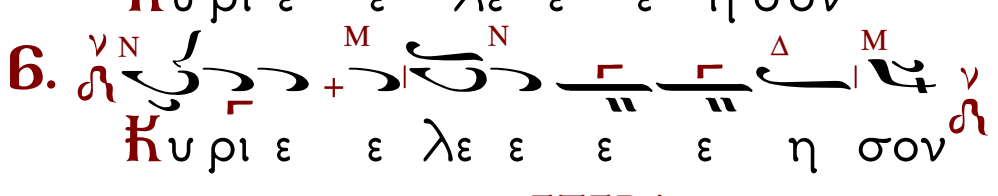

 X B
 Δ
 C ε με γ α λ υ νο μεν Θε ο το κε βο
 F
 G ω ω ω ω ν τ ε ς συ ει η Β α τ ο ς εν η α
 A
 φ λ ε κ τ ω ς Μ ω σ η ς κα τ ει δ εν ω ς φ λ ο γ α το
 Z
 A
 πυ ρ τ η ς θ ε ο τη το ο ο ς

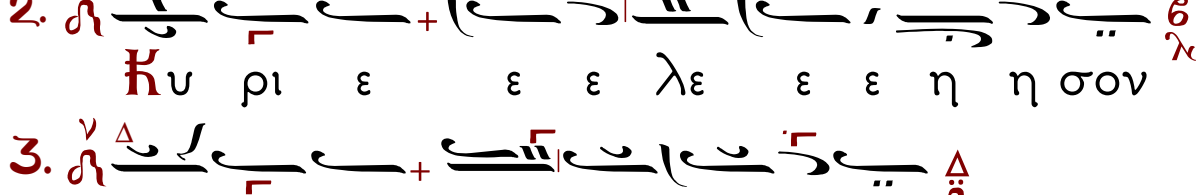
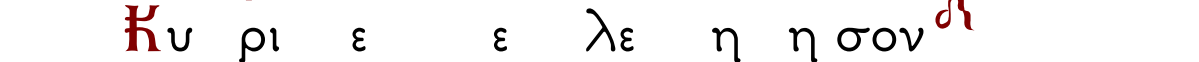
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργία

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' α' Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^ν ^Δ

Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Δι

Α μη ην

Στίχ. α΄ Α γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψα λλειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. β΄ Τ ου α να γ γε λειν τω πρω ι

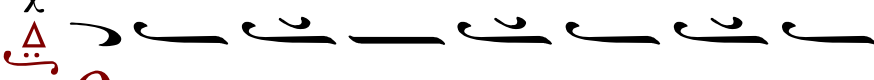
το ε λε ος σου και την α λη θει αν

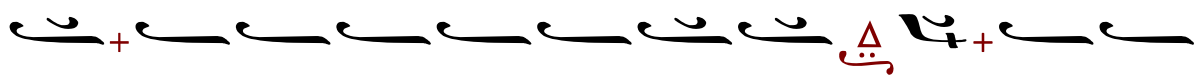
σου κα τα νυ κτα

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

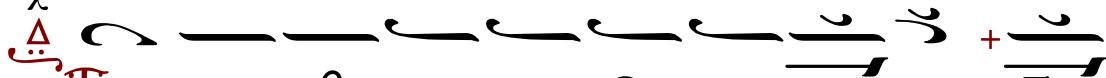
τερ σωσον ημας

Στίχ. γ' ^χ **Ο** τι ευφρανas με Κυ ρι

 ε εν τοις ποι η μα σι σου και εν τοις

 ερ γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σο

μαι

^χ **Τ**αις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

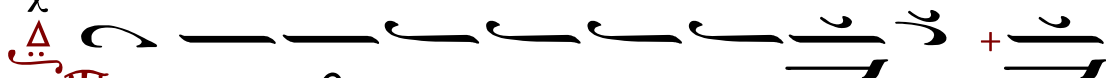
τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Στίχ. δ' ^χ **Ο** τι ευ θυς Κυ ρι ος ο

 Θε ος η μων και ουκ ε στιν α δι κι

α εν αυτω

^χ **Τ**αις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον η μας

τερ σωσον η μας

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον. ^χΤαῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

το οκου Σωτερ σωσον η μα α ας

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος ^ΘΔι

Ἄ μη ην

Στίχ. α' ^χΟ Κυ ρι ος ε βα σι λευ

σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ε

νε δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και

πε ρι ε ζω σα το

^χΠρε σβει αις των α γι ων σου ^Βσω σον η

[illegible]

Στίχ. β'

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ταί

Πρεσβειαις των αγιων σου σωσον η

[illegible]

Στίχ. γ' $\overset{\chi}{\underset{\gamma}{\text{6}}}$ — — — — — + — — — — —
Θαυ μα στοι οι με τε ω

 ρι σμοι της θα λασσης θαυμα στος εν υ

ψη λoις o Κυ ρι oς

Πρεσβειαις των αγιων σου σωσον η

٦. ٧. ٨. ٩.

Στίχ. δ' ^χ ^Γ ^Δ

Τα μαρτυρία σου επι

στω θήσαν σφοδρά τω οικώ σου πρεπει

αγιασμα Κυρι εεις μακροτη

τα ημερων

^Δ ^Β

Πρεσβειαις των αγίων σου σωσον η

μας Κυρι ε

^χ

^Δ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι

^Δ

και νυν και αι καιεις τους αιωνας

των αιωνων Αμην

^Μ

^Δ ⁺

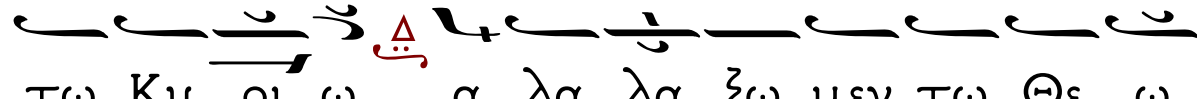
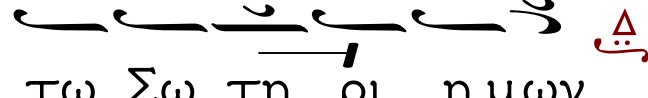
Ομογενης Υιος και Λογος

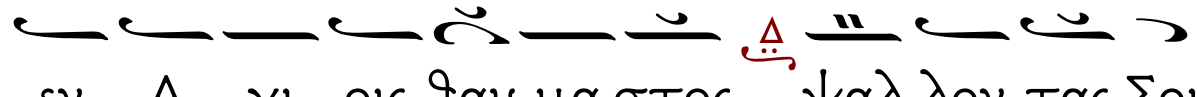
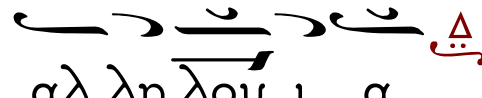
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
 αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι αδος συν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'

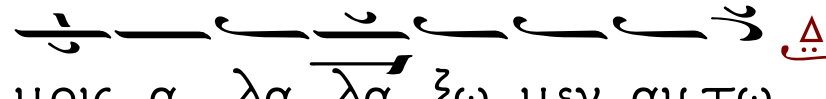
Ἀντίφωνο Γ'

Ἦχος Δι

Στιχ. α' Γ
Δευ τε α γαλ λι α σω με θα

τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω

τω Σω τη ρι η μων

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Στιχ. β' Γ
Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ

του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ

μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου^ι α

Στιχ. δ' ^χ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα αs Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου^ι α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ε**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α
Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος $\overset{\ominus}{\Delta}$ ι

$\overset{\Delta}{\text{A}}$ σκη τι κως προογυμνασθεις εν τω ο
ρει τας νοη τας των δυσμενων πα ρα τα
ξεις τη πα νο πλι α ω λε σας παμ μα καρ
του Σταυρου αυ θις δε προς α θλη η σιν αν
δρι κως α πε δυ σω κτει νας τον Κο πρω νυ
υ μον τω της Πι στε ως ζι φει και δι αμ φοιν
ε στε φθης εκ Θε ου Ο σι ο μαρ τυς α
οι δι με Στε φα νε

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
 ως τη ε πω νυ υμω ω σου και νη πο λι τει
 α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
 Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
 τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
 γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ
 μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
 ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
 ο ον κον και τρο φον της ζω ης η μω
 ω ων

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΕ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα **3:6-18**

Ἀδελφοί, παραγγέλλομεν ὑμῖν, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρέλάβον παρ' ἡμῶν. Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος, ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν· οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. Καὶ γὰρ ὅτε ἤμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι μηδὲ ἐσθιέτω. Ἀκούομεν γὰρ τινας περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζομένους ἀλλὰ περιεργαζομένους· τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ ἵνα

μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν. Ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, μὴ ἐκκακήσητε καλοποιοῦντες. Εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειοῦσθε· καὶ μὴ συναναμίγνυσθαι αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῇ· καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νοουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν. Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης δώη ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. Ὁ Κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὃ ἐστὶν σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτω γράφω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. (γ) Ἦχος α'

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον

Coι Κυ ρι ε

Ἀ μη η η η ην

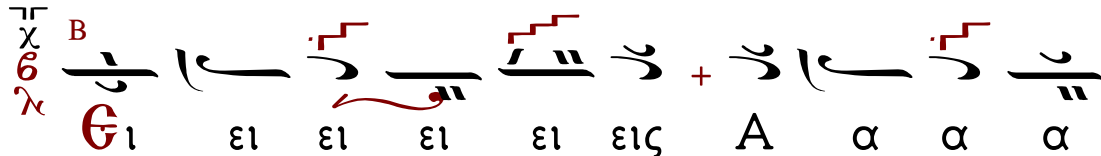
Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

Coι οι οι οι οι Κυ ρι ε Ἔτερον.

Coι Κυ ρι ε ε ε ε ε

Ἀ α α μην

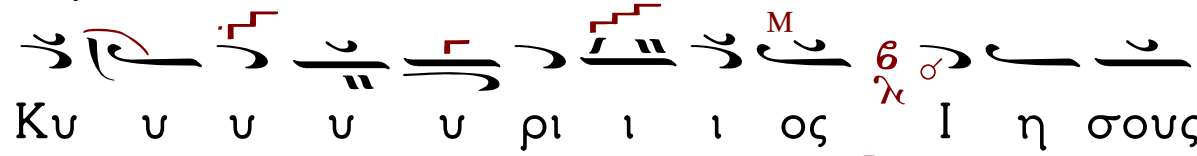
Ἦχος Γ'τος

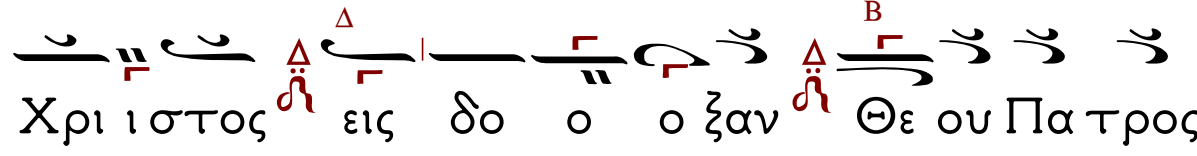
 Α α α α

 Α α α α

 Α α α α

 Α α α α

 Α α α α

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα

Χ̣ρι̣ στε̣ ε̣ το̣ φ̣ω̣ς το̣ α̣ λ̣η̣ θ̣ι̣ νο̣ν το̣
φ̣ω̣ τι̣ ζ̣ον̣ και̣ α̣ γ̣ι̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ ζ̣ο̣
ον̣ παν̣ τα̣ α̣ αν̣ θ̣ρω̣ω̣ πον̣ ερ̣ χο̣ ο̣ ο̣ με̣
νον̣ ει̣ εις̣ το̣ ο̣ν̣ κο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣
σμον̣ ση̣ μει̣ ω̣ θ̣η̣ η̣ τω̣ ω̣ ε̣ εφ̣' η̣ η̣
μα̣ ας̣ το̣ φ̣ω̣ ω̣ ως̣ του̣ ου̣ προ̣ ο̣ σω̣ ω̣ ω̣
που̣ ου̣ ου̣ σου̣ ι̣ να̣ εν̣ αυ̣ τω̣ ο̣ ψ̣ω̣
ω̣ με̣ ε̣ θ̣α̣ φ̣ω̣ς το̣ ο̣ α̣ προ̣ ο̣ ο̣ ο̣
ο̣ σι̣ ι̣ ι̣ τον̣ και̣ κα̣ τε̣ ευ̣ θυ̣ υ̣ υ̣
υ̣ νο̣ ο̣ν̣ τα̣ δι̣ α̣ β̣η̣ η̣ μα̣ τα̣ α̣

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ^Π ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^κ και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

Ἦχος Δ' ΑΓΙΑ

ση μει ω ω θη η η εφ η μας
το φω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υ υ υ νην εις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Αλ λη λου ι ι α
α α α

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς.

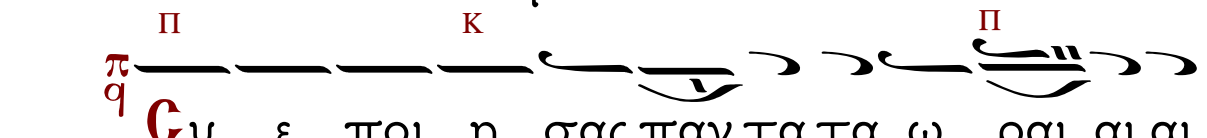
Ψαλμός 73ος

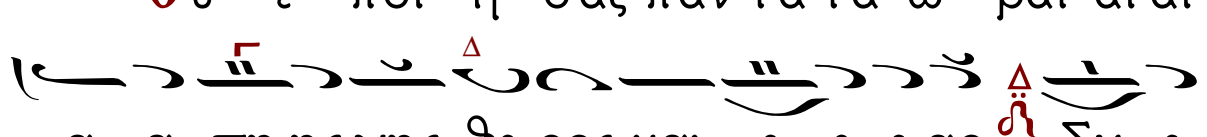
Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Ἰ̣χ̣ Π
π̣ ρ̣
Ὡ τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
Π
με ε ε σω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο
Δ
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος χ̣ ρ̣ Α α αλ
Δ
λη η λου ου ουι α ρ̣
Π
π̣ ρ̣
Ο θε ος βα σι λε ευς η ημων προ
Δ
αι ω ω ω νων ρ̣ ειρ γα σα το σω ω ω τη
Π
ρι ι ι ι αν εν με ε ε σωω τη ης γη
Δ
η ης Α αλ λη λου ου ου ουι α ρ̣
Π
π̣ ρ̣
Ὡ ε κρα ται ω σας εν τη δυ

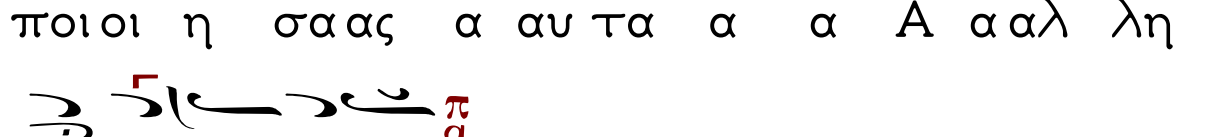
να α μπει σου την θα α α λα α α ασ
 σαν σου νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας
 των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το
 ο ος Α αλ λη λου ου ου ι α
 ου δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α αρ ρους συ ε ζη ρα ανας πο τα μου
 ου ους Η η η θα α αμ Α α αλ λη
 λου ου ι ι α
 η ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η
 ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ κα τηρ
 τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ο

 ο ον Α ααλ ληλουου ι ι α

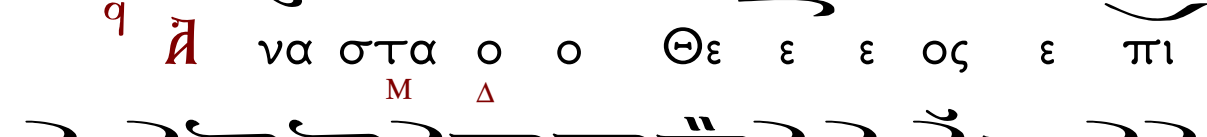

 υ ε ποι η σας παντα τα ω ραι αι αι

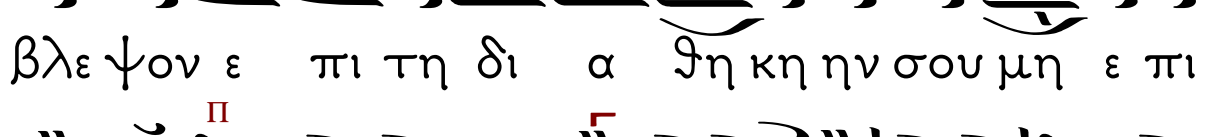

 α α τη ης γης θε ρος και ε ε ε αρ Συ ε

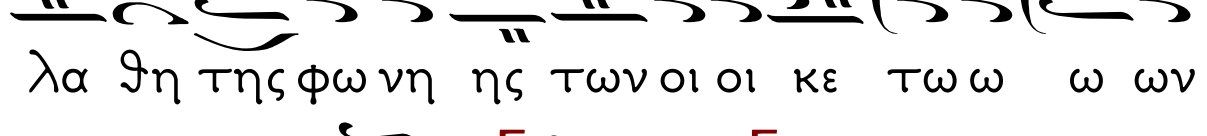

 ποι οι η σαας α αυ τα α α Α ααλ λη

 λου ου ι ι α

 Ἀ να στα ο ο Θε ε ε ος ε πι

 βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου μη ε πι

 λα θη της φω νη ης των οι οι κε τω ω ω ω ν

 σου ου ου Α α α λη ου ου ι ι α

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς. Ψαλμός 73ος
Ἑμετέρας καταγραφῆς.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

ὦ τῇ ριαν εἰργα α α α σω ε εν
με ε σωω τῇ η ης γης Χριστε ε ε ο
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος Α α αλ
λη η η λου ου ι ι ι α α α
Ο Θε ος βα σι λε ευσ η η μων
προ αι ω ω ω νων εἰρ γα σα το σω ω ω τη
ρι αν εν με ε ε σωω τῇ ης γη η ης
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
α α α

ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ
 κα τηρ τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι
 ι ι ο ο ον Α α αλ λη η η λου
 ου ι ι ι α α α
 ου ε ποι η σας παν τα τα ω ραι
 αι αι α α της γης θε ρος και ε ε ε αρ
 Συ ε ποι οι η σας α αυ τα α α
 Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
 α α α
 α να στα ο ο Θε ε ε ος ε
 πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου

μη ἐπι λα θη ^Δ της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^κ Α α αλ λη
η η λου ου ι ι ι α α α α ^π

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰς λα

βομεν Πνευμα εἰπουρα αἰνιον ευρομεν

πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι

αδα προσκυνοῦ οὐ οὐ οὐντες αὐτη γαρ

ἡ ἡμας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς α

φεςιν ἀμαρτιων καὶ εἰς ζωην την

αἰωνωνιον

Πληρωθητω στομα ἡμων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

Ἀ μ η ν Ἐ ι η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

Τ ο ν ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζ ο ν τα η μας Κυ ρι ε φυ λα τ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

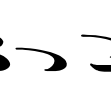
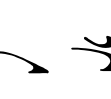
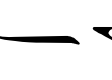
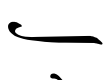
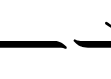
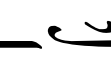
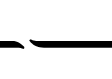
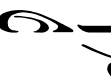
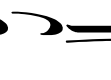
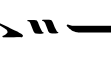
28-11-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

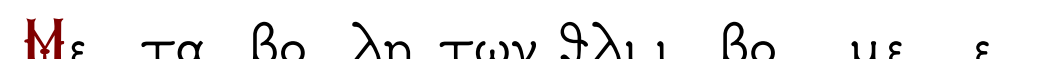
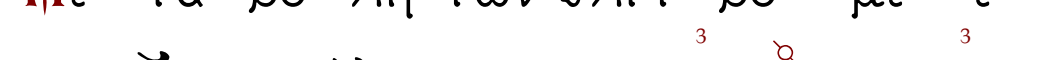
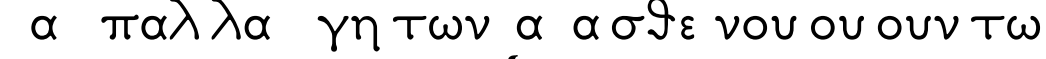
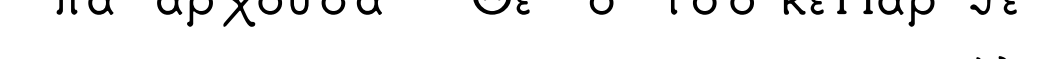
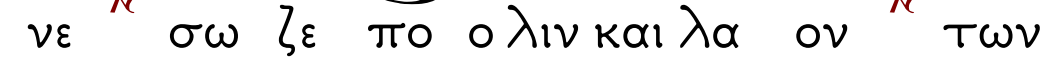
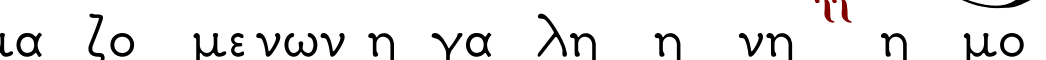
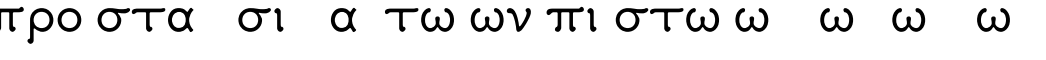
Ἦχος Βαρύς Ξω Ζω

Ὡε ^ζΜη η κα τα α πι στε ευ σης με ^ζαν
θρω πι νη προ ο στα σι α ^ζΠα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ιν
του ι κε ε του σου ^ζθλι ψις γαρ ε ε
ε χει με ^ζφε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι ^ζτων δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα ^ζσκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος ^ζκαι πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης
+
την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 ^λ ^z ^{z³} | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

Με τα βο λη των θλι ι βο με ε
 νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
 ων υ πα αρχου σα Θε ο το ο κε Παρ θε
 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των
 χει μα ζο μενων η γα λη η νη η μο
 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω
 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.